

Najsvätejšia Trojica 2025 C

AI Keď sa začne rozprávať o tajomstve Najsvätejšej Trojice, zvyčajne to prvé, čo nás pritom napadne, je snaha o vysvetlenie a pochopenie tohto tajomstva. Ako je to, že je len jeden Boh a existuje ako jednota troch božských osôb? Jeden kňaz to deťom vysvetľoval tak, že si zavolať ku sebe tri deti a každému dal do ruky jednu sviečku. Sviečky im potom zapálil a poprosil ich, aby sviečky priblížili ku sebe tak, že sa ich plamene spoja. Z troch plameňov sa tak stal iba jeden plameň. Potom sa spýtal detí: Komu, ktorej sviecke patrí tento plameň? Všetkým trom – bola odpoveď. Tri horiace sviece, ktoré sú tak blízko ku sebe, tak „jedno“, že horia iba jedným plameňom. Každá z nich zostáva horiacou sviecou, ale predsa je len jeden plameň. Takto sa im značil názorne zobrátiť toto veľké tajomstvo našej viery. Hoci sa to pokúšame rozličnými obrazmi znázorňovať, aby to predsa len nejako pasovalo do nášho skôr „mechanického“ spôsobu chápania, predsa si musíme priznať, že aj tak to zostáva tajomstvom našej viery.

KE V dnešnom sv. evanjeliu Ježiš hovorí svojím učeníkom, že im má ešte veľa čo povedať, ale že teraz by to nezniesli. No keď príde Duch Svätý, uvedie ich do plnej pravdy.

DI Tieto slová môžeme vzťahovať aj na tajomstvo sv. trojjediného Boha. Nemáme mentálne kapacity na obsiahnutie tohoto tajomstva. No na druhej strane je to práve Duch Svätý, ktorý nás uschopňuje chápať tajomstvá Boha, a to ani nie tak rozumom, ako skôr srdcom a láskou. Duch Svätý nám zjavuje tajomstvo Boha tak, že sa nám zrazu toto tajomstvo vzdialené nášho umu začne prihovárať a byť nám bližším; začne dávať zmysel nášmu životu, uvedomíme si jeho súvis s naším životom. Preto iba otvorenosť Duchu Svätému, iba prosba, aby nám on sám odhalil, zjavil čosi z tohoto veľkého a krásneho tajomstva, nám môže priniesť radosť zo slávenia tohoto tajomstva našej viery.

PAR Tajomstvo Najsvätejšej Trojice sa týka každého človeka; súvisí so životom každého jedného z nás. Sme totižto stvorení na Boží obraz a podobu. Preto má toto tajomstvo do činenia aj s našou identitou, aj s našou DNA, teda s tým, čo je do nás hlboko vložené ako predloha, podľa ktorej máme rásť, rozvíjať sa a žiť; ako semienko s istým „genetickým“ kódom, podľa ktorého sa máme rozvíjať do plnosti života.

Toto tajomstvo súvisí ďalej aj s naším večným určením, teda s tým, kam vlastne ideme, čo je cieľom nášho života, čo nás raz čaká, čo je naším naplnením. Tak ako nás Boh stvoril „podľa seba“ na svoj obraz a podobu, tak nás stvoril aj „pre seba“ – raz máme prežívať večnosť v spoločenstve sv. Trojjediného Boha; v tomto spoločenstve lásky, vzájomnej dôvery, radosti a plnosti života. Svätý trojjediný Boh je nám veľmi blízky: láskou prebýva v nás. Slovom sv. Augustína môžeme dokonca povedať: „Boh mi je bližší, než

som ja sám sebe.“ Ak cítim, že som vnútorne roztrieštený, ak jednotlivé časti môjkej životnej cesty či udalosti nedávajú zmysel, tak práve vedomie o prebývaní sv. Trojjediného Boha v mojom vnútri môže byť pre mňa cestou, aby som sa „dal dohromady“, aby to všetko zapadlo, zjednotilo sa a dalo zmysel. Sv. Trojjediný Boh je totiž spoločenstvo života a lásky, a pôsobí ako ten najsilnejší „magnet“ - všetko sa snaží takto pritiahnúť a usporiadať do spoločenstva lásky a jednoty, nenechá nič bokom, oddelené, nezjednotené, nezaradené.

MY V roku 385 po Kristovi sa v Anglicku narodil chlapec menom Patrik. Jeho otec bol dobrý kresťan. Patrik bol chlapec, ktorý v mladosti nežil príliš príkladne, bol ľahkomyselný a keďže jeho rodičia mali veľa majetku, žil pohodlne. Keď mal 16 rokov, ich dedinu napadli írski piráti. Patrika zajali, odviekli do otroctva a predali jednému pohanovi. Ten mu prikázal pásť ovce. Tak skončil jeho pohodlný život a musel putovať za stádami po horách a lesoch. Veľa premýšľal o živote a začal žiť poriadny kresťanský život. Veľa sa modlil, ale v pohanskom Írsku nebol ani kostol, ani kňaz. Po šiestich rokoch otroctva mal jednej noci sen. Počul príkaz, aby šiel k brehu, kde kotví loď, ktorá ho zachráni. Keď sa prebudil, skúsil to a tak sa dostal do Francúzska. Odtiaľ sa mu podarilo vrátiť sa domov. Rozhodol sa, že sa Írom „pomstí“, ale kresťanským spôsobom. Že sa tam vráti ako misionár a naučí ich viere a láske k Bohu. Vyštudoval teológiu a bol vysvätený za kňaza a neskôr za biskupa. Do Írska prišiel okolo roku 432 a takmer 30 rokov tu hlásal evanjelium. Pokrstil tisíce ľudí na tomto ostrove. Je známe a veľmi zaujímavé, ako učil Írov spoznávať tajomstvo Trojice. Dlho im vysvetľoval, že aj keď sú tri božské osoby, je to len jeden Boh. Oni však stále tvrdili, že sú traja Bohovia a nie jeden. Unavený biskup stále premýšľal, ako im vysvetliť túto pravdu. V Írsku často pršalo a všetko sa zelenalo, preto táto krajina dostala názov „Zelený ostrov“. Medzi rastlinami zazrel lístok ďateliny a tak mu napadla skvelá myšlienka. Začal im vysvetľovať, že ďatelina má len jednu stonku a hore sa rozdelí na tri lístky. A oni pochopili a už nikdy nehovorili, že sú traja Bohovia. ADE Dnešný sviatok je preto aj pre nás pozvanie, odhaľovať tajomstvo Boha, žijúceho v nás. Nech k nám tomu slúži aj pripomienka, že dve azda najkratšie modlitby „znak kríža“ a „Sláva Otcu...“ sú modlitby, ktoré nám majú pomáhať žiť v prítomnosti Trojjediného Boha. Amen.